

## СЛАВОВИЦА

Гориш ли ти и днеска, изгаряш ли във тръпки,  
въззема ли се в тебе искра към нов живот,  
над димната ти угар гърми ли с бодри стъпки  
повелята върховна на селския народ?  
Горят ли с дух и вяра заветите на Оня  
предрекъл ни да бъдем в борбата меч и броня?

Гърмя над теб палача, но ти не падна в боя,  
напрегна сетни сили и не отрони вик,  
окъпа се във кръви и в огъня на зноя  
възправи се по-твърда пред вражеския щик...  
След боя с нова вяра израстна пред народа  
и по-могъщо блесна над тебе небосвода.

В нощта с развяни къпри, ранен Синът ти падна,  
стъми гледци покоя, нощта заплъка с глас,  
по кървави пътеки сред юнската прохлада  
поднесе му народът венци от житен клас.  
Ти пазиш, бедно село, кръвта на Мъченика  
умрял за правда свята, за бъднина велика!

Днес тази кръв свещена земята озарява  
и свети в небосклона, примамва всеки роб,  
напред в нощта го води към подвизи и слава,  
осмисля му борбата към нов, честит живот.  
Кръвта на Мъченика е знак на нашто време  
и тръбен зов в борбата за правда да умреме.